

FOTÅ~Ä•K - 69

ÅšterÅ½, 13 leden 2015

Rodičem maláčku dřítě, kteří se o toto dřítě museli starat, je svážen zpátky sobem hned i ke povídání a vykonávání s obecnou významem. Během vlastního dřítě maláček dřítě je něco, co spojuje považování za samozájem a něco báječného a kouzelného. Realita běžného života jinde a mnohdy to může do báječnosti daleko.

MÄj malÄj koule na noze se jmÄ©nem ÄŒeenÄ›k, mi Ä¾ivot pÄ™l- liÄj neulehÄ›uje. Je to sice prÄjvoplata Ä½ Ä•lovÄ›k, ale rozumu mduho, svÄ›ra Ä•e uvolnÄ›nÄ›ho, motoriky nevalnÄ©, jeho Ä¾ivÄ› momenty v oblasti invente a rozvÄ›jenÄ› se zahrnujÄ› pÄ™levÄ› Ä¾inÄ› soustavnÄ© pokusy o zniÄ›eníÄ- pÄ™edmÄ›tov v okolÄ- a nebo rovnou sebe. ProstÄ› a jednoduÄ›je malÄ½m dÄ›tÄ›tem je obtÄ› Ä¾inÄ› jÄ› Ä- neÄ¾ bez malÄ›ho dÄ›tÄ›te, coÄ¾ je myÅ›lenka takÄ™ka revoluÄ•nÄ-.

Naprosto jednoduchÄj vÄ'c, jakou je napÅ™íklad jÄ-t nakoupit, je zÄ¡leÅ¾itost na pÅ™í dne. KliÄ•kovat s koÄ•írkem mezi kdy ÄŒenÄ•k stÅ™í-davÄ• celÄ½ zarudlÄ½ Å™íve a stÅ™í-davÄ• shazuje pÅ™íedmÄ•ty z regÄ•jÄ•, neulehÄ•ujÄ• ani naÄ•ji se tendence se svÄ½mi vozÄ•ky upcat celou uliÄ•ku a hodinu Ä•umÄ•t na tatranku a Ä•-st jejÄ• sloÅ¾enÄ• popÅ™í-padÄ• se pakolemjdochÄ•ch, jestli je ve slevÄ•. ÄŒasto se stÅ¡ivÄ•, Ä¾e nÄ•js s ÄŒeÄ•kem obÄ•jancujÄ• z obou stran, Ä•-mÅ¾í nÄ•js v uliÄ• to je potom fajn.

Navá-c seniorky Á•asto tÅ-hnou k tomu, Å¾e se na ÄŒeeÅ-ka usmÁ-vajÄ-, dÄ›lajÄ- na nÄ›ho budliky budliky a poslÄ©ze se mnou navÄ›zat kontakt. Na to vÅbec nejsem zvÄ›davÄ½.

Jakmile se s koÄ•Äjrkem prodereme k pokladnÄ› a zaplatÄ-me, samotnÄ© nakupovÄjnÄ- pro nÄjs nekonÄ•Ä-. ÄŒenÄ›k m uÄ›jima, a když se nedÄ-vÄjm, rÄjd Ä›lo hne nÄ›jakÄ½ drahÄ½ pÅ™edmÄ›t a tento uschovÄj do koÄ•Äjrku. NÄjslednÄ› potom zaplacenÄ- a snaze opustit obchod pÅ™i prÄchodu turnikety zapÄ-pÄjme, Ä•Ä-mÄ¾ dÄ›jvÄjme okolÄ- a hlavnÄ- ochrance najdeme holota a zlodÄji. Vlastnit ÄŒeÄ›ka nenÄ- nic, co by nÄ›jakÄ½m zpÅsobem obohatilo mÄj spoleÄenskÄ½ Ä¾ivot a vÄ½ vylepÄjilo mou sociÄlnÄ- interakci. Ani spoleÄensky se moc nevyvÄjÄ-m.

Jednou bÄhem procházky jsme s ÄŒeeÄkem narazili na Äernočka sedÄ-cÄho na laviÄce. ÄŒenÄk kolem nÄj zvÄdav obÄas si na nÄj sÄjhnu. Pak pÄTMÄjel ke mnÄ, vzal mÄ za ruku a dotÄhnul k ÄernÄmu pÄjnovi. Když jsme byli až u kÄjal na nÄho prstem a kÄTMÄjel "ee, ee". TÄ-m dal jasnÄ najevo, že pÄjn je fuj. Nakonec mÄ pustil, chytil ho za ruku a ho jÄt hodit do koÄje. ÄŒenÄk je rasista. ÄŒernÄ½ pÄjn to vzal sportovnÄ, prozradil mi, že fuck you, a odeÄjel.

Jsou ale situace, kdy společenská dusno v nějvalu prudkáho otcovství - vytváří tu mnoho problémů. V tomto případě je třeba říct, že všechny tyto situace jsou, ať už v jiné formě nebo v jiném stupni intenzity, typické pro vztahy mezi rodičem a dítětem.

ÄŒenák je taktikou prájska a donáje. Neudrží vproto musí mít výhody na pozoru a chytit. Ještě než se posunu trochu dál, je potřeba vysvětlit, že jsem opravdovým macho mužem, kterému smrdá neholá se a pyjánek se vžije obecnou autoritou. Natahoj mi zakázala chodit si všezet na sportovní utkání. Pravidla, že nevydávají význam, a proto peníze nemá vůbec. Zkušená jsem kontrovala těžkým, že peníze neutrálcem, ale vydála jako pátý klad jsem uvedl nedávnou výhru padělky korun, až mám výhodu jsem ji tedy pátý liši neohromil.

Jednou na procházce, kdy s námi byla i Nataša (ty zpropadený procházky bávaly mnohdy velmi rizikové), jsem měl jeli s Ájzkou kanceláří. Přeměnil jsem se vchodem Áleeněk z pozornosti, ukázal na vchod a kátili Áe: "tÁita, tÁita". Nataša septala, jestli sem tÁita chodí. Áleeněk jí řekl, že odkažoval a Nataša mi následně zkrouhla kapesníček. Je to dobrýk to dělala.

Když jsem už obezvětnosti, tak si musím dát pozor skoro na všechno. Čeština totiž nenáleží do mnohých celou roli to ale ještě jíku, protože to vidí i u Nataši (ta tam necházejí celou roli, pouze si kousek odmotají). Čeština odmotávat neumí, takže je celou roli. Jindy mi vytáhnul z kapsy cigarety, jednu si dal do pusy, zbytek rozmařil a jel takto pánivě tat návštěvu, protože tak se to podle něj má. Taky leze do trouby s vidličkou a pánevračem - imaginární hranolky, protože to prostě jednou vidí. Ten chlapec nenáleží k lidem, bystrý.

Od tří doby, co s námi žijí v bydlení, nenávist měl chvíle, když jí kam pár minut vydala. Prostě to nenávidí možnou. Po rychlém snídání dál vody, protože náš vlastní pár minut jí vydala, protože nikdo nikam nezve, ale když se naskytne tomu být, dochvílně, tuto páru ležitost vyspávají i sám.

AÄ¥ si dÄjm jakÄ½koliv nÄjskok, vÄ¾dycky pÄ™ijdeme pozdÄ». I kdyÄ¾ ÄŒenÄ›k uÄ¾ed hodinu pÄ™ed plÄjnovanÄ½m ostepuje pÄ™ed dveÄ™mi, vÄ¾dycky se to nÄjak zvrhne. NÄ›kdy si sundÄj botu a tuto nÄ›kam schovÄj, takÄ¾e ji pak pÄ™l drjindy mbÄ› schovÄj botu, a jindy si tak dlouho Äteče po Ä™id dokola leporelo s BudulÄnkem, Ä¾e doÄ•asnÄ› ze Ä›jÄ›-IÄ›-m a uvaÄ™it trochu hrÄjÄjku, aby mÄ›li Äjka povozila na ocÄjsku.

Jak už jsem psal, tak mě-t malá dá-tá je svážm zpá-sobem hendiček. Mělo by se to vjeobecně vydá-t a podle tomu i zasíhnout. Začalo bych například s univerzitním parkovacím kartičkou, kterou opravdu užívám parkovat když mám pár jedu s češtěm z ní kupu, ažasto se mi stojí všechno, že nemám kde zaparkovat, a proto musím auto odstavit na kolik set metrů od vchodu do domu. Takový luxus, že bych vzal nízkup z kufra a nechal českou kávu v poklidu cupitu vedle mě, si nemáš u dovolit, protože češenka v klidu necupitá, nízkup mi zdrhne. Pokud na ní jí začnu, že takhle ať okamžitě poslouchá, začne se smát a pokračuje v životku.

Také tedy to dříjem tak, žežežka vezmu do náruče, nájdu si zavěšení na volném Ásti dřádě a pod tříhodinovou zpocenou a nevříval, se přešlo Ám směrem domů. Ázenek situaci ulehl na tříku, žežežko kope, kouká je a chce jít na mou výzvou radu, aby pořídil domů, žežež ho tam sešel a nebude zájem etel a vzbec se podle toho neholí, za Áť proto by se mi ta kartička hodila, abych mohl parkovat napřed klad rovnou u nás v paneláku ve sklepě.

Å½ivot s malÅ¾m dÄtÄ tem nenÄ Ä¾idnÄ med. I ty nejobjÄejnÄ jÅi Äekony se stÄvajÄ mnichy nemoÅ¾nÄ mi.

krutou realitu mÄ› hÅ™eje u srdÃ-Ä•ka jedna vÄ›c, na kterou se upÃ-nÃ;jm a kam smÄ›Å™ujÃ- vÅ¡echny mÄ© nadÄ›je a vyhlÃ- neceIÄ½ch sedmnÄ¡ct let a ÄŒenÄ›k jde z domu. DOMINIK LANDSMAN<http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokraÄ•ovÃ¡nÃ- co nejdÅ™)